

S i m i n a
M a r i a
T o f a n

CORESPIRAȚIE

- p o e z i i -

București, 2022

Ilustrație copertă: *Anamaria Bărbulescu*

Coperta: *Andi Dumitrache*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOFAN, SIMINA MARIA

Corespirație : poezii / Simina Maria Tofan. - București :
Bifrost, 2022

ISBN 978-606-95341-6-8

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2022

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

PREFAȚĂ

Corespirație

sau

Despre poezia complementarităților

Complementaritatea este o însușire care caracterizează unele elemente din natura înconjurătoare. De exemplu, două unghiuri care formează împreună un unghi drept (unghi de 90° , cu laturile perpendiculare) se numesc unghiuri complementare. Două culori care, prin suprapunere, dau culoarea albă, se numesc culori complementare.

Complementaritatea poate fi regăsită și în matematică, în teoria mulțimilor, dar și în fizică, în teoria complementarității formulată de Niels Bohr pentru a reglementa modul de interpretare a proceselor atomice.

Dar ce legătură poate fi între matematică și fizică și poezia Siminei Maria Tofan?

Poate niciuna! Dar un lucru este sigur: complementaritatea nu se reduce doar la cele două domenii ale științei, evocate mai sus. Ea poate fi regăsită oriunde în jurul nostru și, în mod evident, în lumea noastră interioară, a trăirilor și sentimentelor multiple, care formează o plajă vastă, mergând de la antagonism până la complementaritate!

Încă din primul poem al volumului, „Un altfel de iad”, autoarea face trimitere la o posibilă complementaritate (este adevărat, cu „polarități” inversate) între iad și pământ: „Aș vrea să cred că iadul e mai blând / decât ce-am trăit noi pe pământ”.

Naufragiul, subsecvent derivei (în „Post Iubire”), ne trimite la complementaritatea dintre cuvinte și iubire. Lipsa cuvintelor, refuzul de a le exprima, va duce, inevitabil, la despărțire, la uitare: „Pe banchize diferite plutim în derivă / În noaptea polară a unui vis de iubire înghețat”.

Așa cum remarca și doctorul Victor Constantin Măruțoiu în prefața volumului de debut al autoarei, „GARA UNDE CRESC LALELE”, la Simina Maria Tofan „Totul se încifrează într-un limbaj al dialogului metafizic, al încercărilor de descoperire, prin metaforizarea descrierii comunicării transpersonale, ...”.

Ce poate fi mai profund, mai grav, dar și mai pustiitor, decât acest terțet din „Memento amori”: „Seară de seară / Pun ceva gros pe mine / și mă retrag în cimitirul adormirii noastre, ...”?

Viața și Moartea stau la cele două capete ale acestei „găuri de vierme” care o conduce pe poetă, printr-un întreg univers, direct spre pământul spre care își dă drumul, așa cum ne spune chiar ea (în „Un alt fel de Eu”): „... îmi dau drumul mie / să cad în goluri de versuri / ce zac în mine / numai de mine știute, ...”.

Căutarea unui Alter Ego („Față în față cu Mine”), acel „alt fel de Eu”, este tot o expresie a căutării unei complementarități, apelând la „forme, mirosuri, gusturi, senzații diferite” sau analizând „suma alegerilor personale ori suma dezamăgirilor și eșecurilor”, toate aflate în „muzeul simțurilor și în labirintul amintirilor”.

Prin dihotomia dintre sus și jos, lumile opuse devin complementare („O lume (poate) mai bună”): „... la poale de curcubeu / ... / Cu sufletul plin ochi / de zări înalte...”. În mod

similar, „memoria amintirii” devine „amprentă în registrul altor suflete” („Memoria amintirii”). Și la fel cum infinitele fațete ale iubirii (în „Sunt iubire”) nasc o infinitate de universuri, și visele pot duce la renașterea altor universuri („Visul”): „La capătul fiecărui Vis / spart e un univers care renaște / din dansul cioburilor de nea.”.

În astfel de circumstanțe, complementaritatea dintre îngeri și oameni poate deveni un truism („Empatie”): „Și totuși chiar și Îngerii, / deși atât de tari, uneori se visează oameni”.

Singurătatea duce la înstrăinare („Destin”): „Într-o mare de oameni / Mă uit după un OM”, înstrăinarea duce la izolare („Eu sunt”): „Eu sunt infinitul trupului meu”, iar izolarea duce la (auto) captivitate („Închisoarea minții”): „Am ajuns umbra vieții mele / Și din umbră privesc printre zăbrele / Cum mă usuc în închisoarea minții”.

De aici și până la despărțire, practic, nu mai trebuie făcut niciun pas: „sunt cea care rămâne / în urma urmei tale” (în „Un fel de adio”). Asemenea Lunii și Luceafărului (în „Întâmplarea de-a (te) fi iubit”) sau a „sufletelor anesteziate” (în „Finalul”), despărțirea intervine în viața cuplului ca factor anti-entropic, conducând spre o nouă stare de echilibru a individualităților, privite separat.

Retrospectiv, o „ploaie de îndoieli” va fi căzut din „nori grei de regrete”, cerând o nouă entropie - iubirea („Sub același cer”): „Iubește-mă până când cerurile noastre / se vor contopi într-un singur cer senin”. Astfel, viața își urmează cursul inexorabil („Căutarea de sens”): „Plânsetul tău e o / ploaie imaculată de stele” iar natura dă un nou sens vieții („Declarație de dragoste”): „s-au trezit salcâmi / Învierea ne curge în vene”.

Făcând o trecere în revistă a demersului ei poetic prin „CORESPIRAȚIE”, Simina Maria Tofan ni se destăinuie pe un ton amăruî-hazliu („Bucăți din Mine”): „În loc de / poezie cathartică / Am ajuns azi / să scriu poezie arctică”.

Și fiindcă demersul purificării prin artă (catharsis) i s-a părut eșuat, poeta ne face o mărturisire de suflet („Confesiune”): „aș vrea să-mi sublomez ființa în poezie / Poate numai așa să am o șansă la Mântuire”.

Și nu putem încheia acest periplu prin universul complementarității poeziilor Siminei Maria Tofan reunite în volumul „CORESPIRAȚIE” fără a cita această destăinuire - provocare („Printre rânduri”):

„Mă aștern gânduri, gânduri
E șansa ta să
mă citești printre rânduri”.

Nicolae Dumitru

Membre al Ligii Scriitorilor Dobrogeni – Constanța

Un altfel de iad

Sunt lacrimi de plumb
la ochii sufletelor noastre
Agonia e o stâncă fioroasă
de pe care zi de zi ne gândim să sărim
Aș vrea să cred că iadul e mai blând
decât ce-am trăit noi pe pământ

Post Iubire

Aș fi avut nevoie de cuvinte
Cuvinte pe care le-am așteptat, visat, sperat,
Cuvinte de care m-am agățat
Cuvinte pe care mi le-ai refuzat
Cuvinte care ar fi putut să ne salveze
De la naufragiu
Ți-am spus că vreau să-mi vorbești,
Ți-am spus că eu așa funcționez
Dar tu, prea ocupat cu tine
Ai uitat complet de mine
Pe banchize diferite plutim în derivă
În noaptea polară a unui vis de iubire înghețat

Memento amori

Seară de seară
Pun ceva gros pe mine
Și mă retrag în cimitirul adormirii noastre,
Cu un rest de flori proaspete
Căroră nu le mai găsesc rostul.
Din toate lacrimile zadarnice pe care
Le plâng și cu ele mormântul îți ung,
Iau o măsură în pumn cât să-mi ajungă
Să-mi cos pe drumul înapoi spre casă
Un zâmbet fals, schimonosit și abia perceptibil,
luat pe datorie pentru când îmi va fi mai bine.

Clipita de Bucurie

Sunt pe o bancă din parcul

Bucuriilor mele

Mă uit cum pulsul meu se dă în leagănul arterelor care

îmi cos sufletul de corp ca să rămân vie

Vie?

Constat și mă bucur că încă sunt vie

E plăcut aici pe bancă, toamna asta

e blândă și pulsul

meu pare fericit

Un alt fel de Eu

Scriu versuri

Care cad din străfundul meu

Precum merele din Pomul Oprit

Sunt cuvinte în mine pe care

le-aș vrea ținute sub lacăt

Dar îmi asum păcatul

de-a mușca din ele

De-a le aduce din neființă la ființă

Îmi plac merele pentru

că ele nu prind rădăcini,

sunt libere și

se lasă în voia golului pe care îl

străbat în drumul spre pământ

Când îmi dau drumul mie

să cad în goluri de versuri

ce zac în mine,

numai de mine știute,

mă simt liberă și atotputernică

și nici măcar

nu mă mai tem de Moarte

Ți s-a mai spus că ești interesantă?

Merg pe stradă,
Un individ mă privește lung
și mă abordează
Ți s-a mai spus că ești interesantă?
Ăsta da compliment
Să fii femeie, să fii demnă de apreciere, distinsă,
Să lași în urma ta parfum de sânge albastru
Evident, nu oricine deslușește misterul
În care plutești pe tocuri
printre borduri nepavate de secol 16,
Dar să miști ceva într-un
oarecare cineva nu e tocmai de coala.
Recunosc, mă simt flatată,
Dar îmi văd de drum
Și-i răspund elegant
Că sunt măritată.

Finalul

Am sufletul anesteziat
La testul sensibilității fine exteroceptive
Nu mai fac distincția
dintre 2 puncte diferite
Pielea mea e aspră, rugoasă, tăbăcită
De cicatricile rămase în urma
Arsurilor provocate de degetele
tale din vremea când
Mă strângeau, mușcau,
alintau sau pur și simplu mângâiau
Ai plecat și ai luat cu tine
din mine însăși Simțirea.

O lume (poate) mai bună

Mi-am luat
Lunea în cap,
Nu-mi pasă ce zice lumea
Azi las mașina în garaj,
mă sui pe-un unicorn și
Îl călăresc de zor,
Poate mă las chiar
să alunec pe un nor
Până la poale de curcubeu
Unde-mi voi bea
cu poftă o cafea,
Cu sufletul plin ochi
de zări înalte
Aș vrea să mai sper
Că lumea mea
Vă aduce în cea de jos,
cea în care mă învârt,
Când aripile-mi sunt
răpuse de zbor,
Peste toate,
Lumina.

Întâmplarea de-a (te) fi iubit

Dacă Nostalgia
ar avea formă
Ar fi o acadea roz
Și-aș linge-o până
Când gustul ei dulce
Mi s-ar topi cu tot cu amintiri
pe cerul gurii și stele ar răsări în înaltul
Boltei mele palatine,
Iar tu n-ai mai fi Luceafăr
Tu nici măcar n-ai mai fi.
Iar Luna sunt, am fost și voi fi eu.

CUPRINS

Prefață / 5
Un altfel de iad / 9
Post Iubire / 10
Memento amori / 11
Clipita de Bucurie / 12
Un alt fel de Eu / 13
Ți s-a mai spus că ești interesantă? / 14
Finalul / 15
O lume (poate) mai bună / 16
Întâmplarea de-a (te) fi iubit / 17
Memoria amintirii / 18
Autoportret / 20
Din toți rărunchii, Mama, mulțumesc! / 22
Speranța / 24
Cred că m-am maturizat / 25
Sunt iubiri / 26
Roșu e imprevizibil / 28
Gânduri roș (iatice) / 30
Și a fost odată / 31
Basm / 32
Doliu / 34
Visul / 35
Orez fiert pentru suflet / 36
Bilet pe o oră târzie din noapte / 37
Re (Începutul) / 38
Explozie / 39
Days like this / 40

Abis / 42
Renunțare / 43
Printre rânduri / 44
Fata curcubeu / 45
Invitație / 46
Obsesie / 47
Empatie / 48
Repetiție la eșec / 49
Portocala năvăvașă / 51
Suflet gol / 52
Inspirație de 6 a.m. / 53
Doar o altă poezie / 54
Conexiuni / 55
Ocazii / 56
Contemplare / 57
Închisoarea minții / 58
Eterna călătorie / 59
Combustie / 60
Suflet răvășit / 61
Tablou actual / 62
Confesiune / 64
Frânturi de poveste / 65
Apel la viață / 66
Mozaic / 67
Iremediabil om / 69
Sub același cer / 70
Față în față cu Mine / 71
Aproape viața / 73
Corespirație / 74

- Aș fi vrut să-mi spună cineva / 75
Mărturie / 76
Înviere / 77
Un fel de adio / 78
Contraste / 79
Căutarea de sens / 80
Neputința / 81
Străina / 82
Inadaptare existențială / 83
Crunta absență / 84
Eliberare / 85
Trăire / 86
În(ființa)re / 87
Neant / 88
Ninge alb / 89
Sonet / 90
An-Tan-Re / 91
Deznădejde în Do major / 92
Destin / 93
Bucăți din Mine / 94
Activități casnice... / 95
Eu sunt / 96
Ceva de nerostit / 97
Simțire / 98
Declarație de dragoste / 99
Poem prost / 100

